

[Elmquist.]

Venstre (Lannung) kunde jo ikke undlade at holde en lille Vælgermødetale for de Radikale. Jeg saa i det ærede Medlems Udtalelse om, at han vilde skynde sig at arbejde for, at det radikale Parti med Rette kunde faa Bogstavet B, en lille Indrømmelse af, at det ærede Medlem altsaa i Øjeblikket kunde forstaa, at der kunde ligge noget til Grund for den Mening, at det radikale Parti ikke med Rette havde Bogstavet B. Men det ærede Medlem lovede, at Partiet skulde svinge sig op til at blive det næststørste Parti i Løbet af kort Tid. Det vil vise sig, om det ærede Medlem kan staa ved dette Løfte. Da det ærede Medlem udtalte disse Ord, røg som et Lynskud gennem min Hjerne den lille Historie om Spurven, der satte sig paa Ørnens Vinge og paa denne Maade svang sig op i Luften og sad deroppe og kvindrede saa stolt sine Fremtidsdrømme. Jeg tror ikke, det ærede Medlem naar længere end til at blive Spurven, saaledes som hans Parti er i Øjeblikket.

Første Næstformand (C. F. Sørensen):

Til det ærede Medlem vil jeg gerne sige, at det var en fejlagtig Opfattelse, naar det ærede Medlem paastod, at Bogstavbetegnelserne blev tildelt i Henhold til Ministerens Magt. Saadanne Handlinger sker i Henhold til Rigsdagens Beslutning.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg vil gerne sige til Ordføreren for Venstre i Anledning af hans sidste Bemærkning: Læg Mærke til Spurvene, de er noget af det mest bestandige her i Verden.

Det ærede Medlem hævder, at han har Lægestanden paa sin Side. Det aner jeg intet om, men det forekommer mig, at det ærede Medlem snarere bør erindre, at Lægerne ikke er den Part, man maaske først skal tænke paa i denne Forbindelse. Lægerne er jo raske, de kan gaa hen og stemme og lægge deres Lod i Vægtskaalen med Hensyn til, hvad Landets fremtidige Forfatning skal være. Var det dog ikke rimeligt at skænke en Tanke til de syge, tænke paa dette, om den syge ikke skal have nogen Indflydelse paa, om Danmark skal have den ene eller den anden Forfatning i den kommende Tid, blot fordi vedkommende er syg?

Ja, nu slap det jo ud angaaende Stemmesedlen. Det ærede Medlem brugte som Argument for, at Venstre ønskede at faa Andenpladsen: Jeg tror, det er en Fordel at have Andenpladsen. Herefter synes det ærede Medlem knapt saa ædel som ved Begyndelsen af denne Diskussion.

J. S. Foget: Jeg tillod mig i mit første Indlæg at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Ministeren kunde tænke sig at gaa med til ogsaa at sidestille Kandidaterne paa Listen, ligesom man nu sidestiller Partierne. Ministeren svarede mig ikke, og jeg finder derfor Anledning til paa ny at spørge Ministeren, hvorledes hans Stilling hertil er.

Naar Ministeren replicerer til mig vedrørende hans mange Ændringer til egne Forslag, at det er for at tage Hensyn til Folkets Ønsker, maa det dog samtidig være et Bevis for, at Ministeren ikke i Forvejen har Kendskab til, hvad Folket ønsker.

Elmquist: Maa jeg over for den højtærede Ministers sidste Udtalelser bemærke, at jeg holder paa, at det er en Fordel at have Pladsen som Nr. 1 eller Nr. 2. Derfor mener jeg ogsaa, at det retfærdige er, saaledes som vi har foreslaaet fra de Konservatives og Venstres Side, at give Nr. 1-Pladsen til det største Parti, Nr. 2-Pladsen til det næststørste, o. s. v. i Rækkefølge. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Hvorfor?). Fordi de største Partier bør have den Belønning og den Anerkendelse, at det største kommer først og derefter det næststørste o. s. v. Det er der dog en logisk Begrundelse for, men tilfældigt at give det fjerdestørste Parti Pladsen som Nr. 2 er der ingen Begrundelse for.

Jeg har ikke sagt, at Regeringen vilde benytte sin Magt til at tildele Bogstaverne, saaledes som det nu passede bedst i Regeringens Kram. Jeg har sagt, at jeg advarede Ministeren imod, at han fik Skindet af at gøre dette, og det mener jeg han faar ved denne Ordning.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Ja, nu er vi naaet til det Punkt i Diskussionen, hvor den ærede Ordfører for Venstre mener, at Tildelingen af Bogstav skal ske som en Anerkendelse til Partierne efter deres Størrelse. Jeg synes, den Tankegang, man er inde paa, bliver mere og mere mærkværdig. Var det nu ikke rigtigt for en Gangs Skyld at erkende, at det er fuldkommen ligegyldigt, om man staar som Nr. 2 eller Nr. 4 paa en Stemmeseddel, at det ingen Betydning har med Hensyn til, om man faar flere eller færre Stemmer, men at een Ting har Betydning, og det er, at man gennem 30 Aar i store Dele af Riget har haft en bestemt Anvendelse af Bogstaverne, saa at disse Landsdeles Befolkning er vant til den Tildeling af Bogstaverne, der har fundet Sted.

Til den ærede Ordfører for Bondepartiet